

hæng med, hvordan huslejenævnet i øvrigt administrerer disse regler.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 2142, mener jeg, at det er lovligt, at huslejenævnet i sager vedrørende lejens størrelse ikke foretager en konkret sammenligning af lejen med lejeniveauet i lejemål, hvor lejen er omkostningsbestemt, såfremt nævnet er i besiddelse af viden om lejen for relevante sammenlignelige lejemål. Jeg mener således, at det er i overensstemmelse med loven, at nævnet udelukkende benytter denne viden ved fastsættelsen af den omstridte leje.

I de sager, hvor nævnet udelukkende baserer sin afgørelse på denne viden, følger det efter min opfattelse af Justitsministeriets udtalelse, refereret i mit endelige svar på spørgsmål nr. S 2138, at der ikke under sagens behandling er pligt til at høre parterne vedrørende sammenligningsgrundlaget (bortset fra den generelle underretnings- og høringspligt i forbindelse med sagens indbringelse for nævnet).

På denne baggrund mener jeg *ikke*, at der i boligreguleringslovens bestemmelse om begrundelse kan ligge et krav om, at nævnet i sin afgørelse henviser til lejens størrelse i konkrete sammenligningslejemål, hvis nævnet rent faktisk ikke har ladet sådanne konkrete lejemål indgå i afgørelsesgrundlaget.

Hvis nævnet derimod har truffet sin afgørelse under hensyntagen til lejens størrelse i konkrete sammenligningslejemål, mener jeg omvendt, at nævnet skal angive disse lejemål i afgørelsen.

Spm. nr. S 2303

Til udenrigsministeren (10/8 95) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er det korrekt, at den danske regering har ret til at anlægge sag ved EF-Domstolen mod Frankrig for brud på Euratom-traktaten og mod Kommissionen for ikke at leve op til sine forpligtelser efter Euratom-traktaten?«

Begrundelse

Ifølge hollandske og tyske eksperter i EU-ret har Frankrig ikke søgt Kommissionen om tilladelse til at gennemføre atomprøvesprængninger, og Kommissionen har ikke levet op til sin

forpligtelse til at kræve sagen til godkendelse. Ifølge eksperterne har EU's medlemslande derefter ret til at anlægge sag imod Frankrig ved EF-Domstolen for brud på Euratom-traktaten, der siger, at atomprøvesprængninger kræver forudgående godkendelse fra Kommissionen i tilfælde, hvor borgere fra andre EU-lande, i dette tilfælde Storbritannien, befinder sig i risikoområdet.

Naturligvis er det væsentligt hurtigt at få afklaret, om det er rigtigt, at den danske regering har ret til at anlægge retssag imod Frankrig.

Såfremt dette er tilfældet, opfordrer Enhedslisten den danske regering til at benytte denne mulighed. I en sag af denne karakter vil Enhedslisten støtte skridt, som Enhedslisten ellers normalt ikke vil gå med til, da der jo her er tale om at slæbe et EU-land for EF-Domstolen. Men når det gælder atomprøvesprængninger, må sådanne hensyn vige til fordel for det helt elementære, nemlig at disse prøvesprængninger med alle til rådighed stående midler må stoppes.

Svar (18/8 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Euratom-traktatens regler om sagsanlæg ved EF-Domstolen ligner grundlæggende reglerne i EF-Traktaten, idet sagsanlæg efter Euratom-traktaten dog generelt er underlagt flere betingelser end efter EF-Traktaten. Der henvises særligt til Euratom-traktatens artikler 142, 146 og 148.

For så vidt angår den konkrete sag, henvises til besvarelsen af d.d. af spørgsmål nr. S 2304.

Spm. nr. S 2304

Til udenrigsministeren (10/8 95) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Er den danske regering enig i, at Kommissionen efter reglerne i Euratom-traktatens artikel 34 skal godkende de franske atomprøvesprængninger?«